

Oíche Filíochta

Beidh oíche fhilíochta i dTeach Scríbe arís i mbliana mar chuid de fhéile Phléaráca Chonamara. Is ar an Déardaoin 16 a bheidh sé ar bun agus siad na filí a bheas ag glacadh páirt ann ná Nuala Rua Ní Dhomhnaill, Dara Ó Conaola, Colette Nic Aodha, Gearóid Mac Lochlainn agus Aifric Nic Aodha.

Mo Mhíle Stór

Nuala Rua Ní Dhomhnaill

I dtús mo shaoil do mheallais mé
i dtráth m'óige, trí mo bhoige.
Thuigis go maith
go bhféadfaí mo cheann a chasadh
le trácht ar chúirteanna aoldaithe,
ar chodladh go socair i gcuilteanna
de chlúmh lachan,
ar lámhainní de chraiceann éisc.

Ansan d'imís ar bord loinge,
chuireas mo mhíle slán i do choinne.
Chuireas suas le bruíon is le bearradh

ó gach taobh; bhí tráth ann
go bhféadfainn mo chairde a
chomhaireamh
ar mhéireanta aon láimhe amháin,
ach ba chuma.

Thugais uait cúrsa an tsaoil
is d'fhillis abhaile.
Tháinig do long i dtír
ar mo leaba.
Chlúdaíos le mil thú
is chonac go raibh do ghruaig
fachta liath is díreach.

Fós i mo chuimhní

tánn tú bachallach,
tá dhá chocán déag i do chúil buí
cas.

Breandán

Colette Nic Aodha

Is cuimhin liom an chéad uair
a thug sé cic dom
'gus é in áras mo chléibhe
- bhí sé trom -
ach níor iompraíos neach ar bith eile
leis an ngean céanna.

Féach anois air
ag déanamh sár iarracht
cic a thabhairt don cheathrar cáiliúl
La La agus a cairde
iad mór ramhar, plaisteach
ag faire orm ó chruinne bheag an
pháiste
's é chomh dáiríre
ag tuisliú 's ag titim.

A chéad cic
ar an mór-dhomhain lasmuigh.

A Chloch a Thuit Anuas

Dara Ó Conaola

A chloch a thuit anuas
Is a chaith réimse mór den tsórafócht
Ar bharr an chlaí ag faireadh
An tsaoil dhá chaith is dhá réabadh

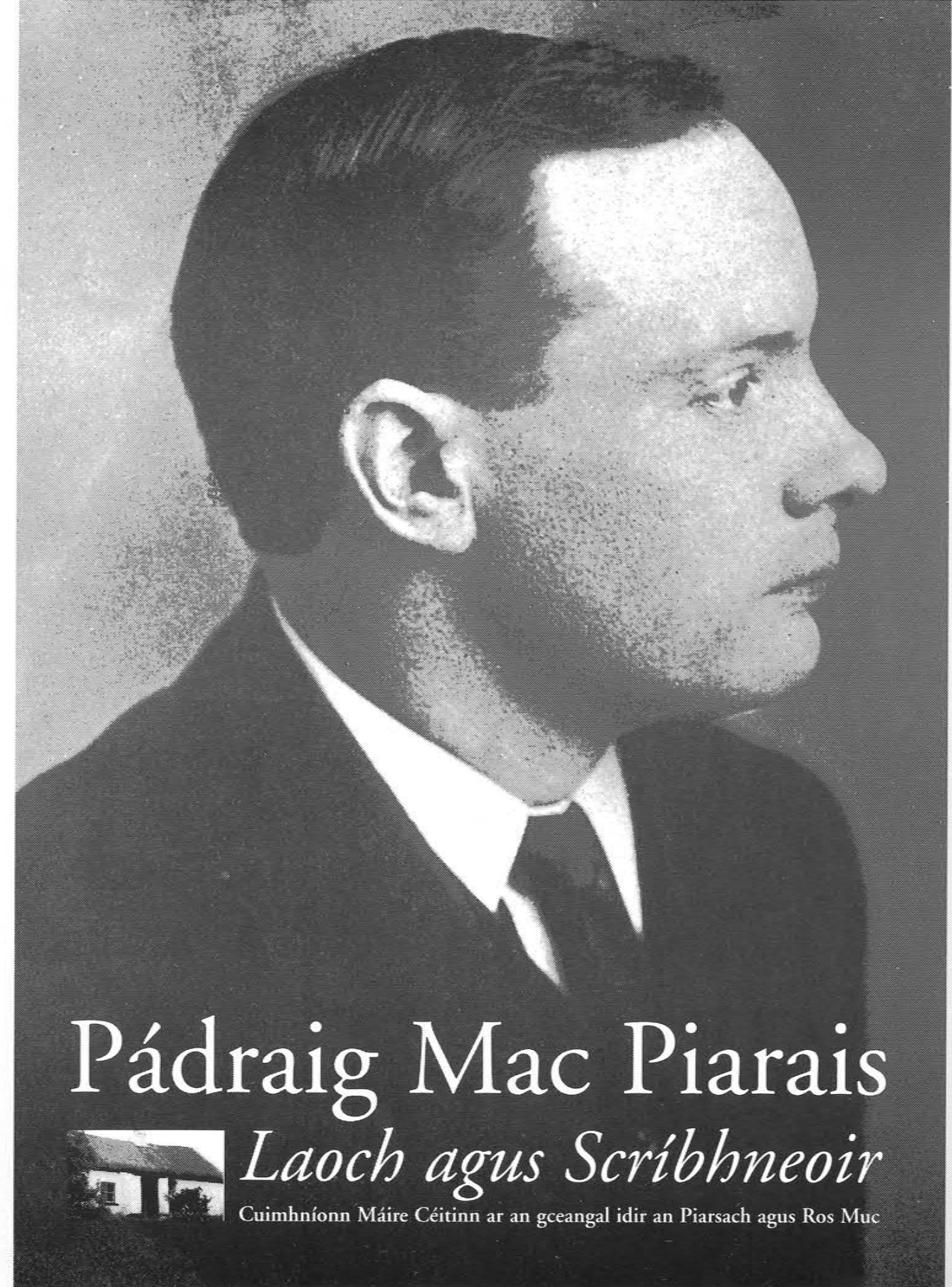
Cén fáth gur thuit tú anuas
Inniu thar laethanta an tsaoil fhada
Ar iompaigh tú do hata?
Ar bh'éigin dhuit taisteal síos?

Cén cogar aduain aisteach
A dúirt leat léimeacht síos
De bharr an chlaí ar deireadh thiar
Nó ar thogair tú fhéin ar aistriú?

Chonaic mise tusa ansiúd go minic
Go teann ar bharr an chlaí
Ó bhliain go bliain ag seasamh an
fhóid
'S dall an té nach bhfeicfeadh.

Ansin ós comhair na súl
Ní raibh tú ann níos mó do sheasamh
Bhí deireadh le do ré sa gcláí
Ní fheicfear do ghné feasta.

Is fada a mhair tú ar an gcláí
A chloch a thuit anuas
Ní fios cén lámh a shocraigh tú sa saol
Ná fós cén lámh a thóg as thú.

Pádraig Mac Piarais

Laoch agus Scríbhneoir

Cuimhníonn Máire Céitinn ar an gceangal idir an Píarsach agus Ros Muc

Ón am a bhí mé i mo ghasúr
beag bhí cur síos á dheanamh
ar Phádraig Mac Piarais i mo
teachsa. Bhíodh mo mháthair agus mo
athair agus mo mhuintir uilig ag inseacht
scéalta faoin bPíarsach agus mar a dtug sé

grá a chroí don dúiche seo Ros Muc agus
dá mhuintir. Nuair a ghlac sé peann ar
láimh chun scéalaíocht, is iad muintir Ros
Muc a tháinig ina cheann nó mar a thug
sé féin ar an áit 'Ros na gCaorach'.

Bhí an-ghrá ag an bPíarsach don

Ghaeilge. Ní cainteoir ó dhúchas a bhí
ann ach dúirt sé féin gur chuala sé Gaeilge
á labhairt nuair a bhí sé an-óg ag duine de
mhuintir a mháthar. Thosaigh sé ag
labhairt Gaeilge nuair a bhí sé aon bhliain
déag d'aois. Chuir sé Cumann Filíochta